

Abstrakt

Práca sa zaoberá Ježišovou rečou pri zjavení učeníkom večer po vzkriesení v Jn 20:21-23. Tu Ježiš vysiela učeníkov, vdychuje im a vyzýva ich prijať Svätého Ducha a napokon hovorí zvláštny výrok o odpúšťaní a zadržiavaní hriechov.

Prvá časť práce sa venuje prekladu, textovej kritike, forme a žánru, vnútornej analýze, kontextu a intertextualite. Na ne nadväzuje vlastný výklad po častiach.

Druhá časť práce sa zaoberá dejinami výkladu týchto veršov od raných kresťanských autorov, cez patristiku, stredovek, dobu reformácie, 19. a 20. storočie až po dnes. Obsahuje katolícky, luteránsky, reformovaný, anglikánsky aj pravoslávny pohľad.

V záveroch sa práca venuje syntéze skúmaných pohľadov cez otázky: Kto sú adresáti výziev vo veršoch 21-23? Aký je liturgický význam veršov 21-23? Kto odpúšťa vo verši 23? Kedy sa odpúšťa? Na koho sa uplatňuje verš 23? Je zvestovanie odpúšťania len antitéza reformácie? Aký je význam zadržiavania vo verši 23b?